

ستوده دریچه‌پرداز

«در بیان سرنوشت نامه‌ای از شیراز به ماهنامه رازی»

دلربائی کند به طنازی
کرده بودیم نامه‌پردازی
داشت پرهیز از زبان بازی
بود یک شاهکار شیرازی
برگزیدیم بهتر از تازی
گشت معراج در غزل‌سازی
چشم بگشود و کرد شهبازی
چون سرود بنان و شهنمازی
گشت پاکت به فرم پیچازی
همچو سریاز آلمان نازی
از محبت نظر میاندازی
بهتر از پول و پارتی بازی

آن دریچه برای استعداد
بهر این ماهنامه علمی
بود امیزه‌ای ز دانش و فن
فکر نو داشت با هزار هنر
تازه‌ای از نژاد در و دری
روح بروز سعی بود و صفا
مرغ انديشه اندران میدان
در نوا شد چون غمeh داود
زیر مهر دو قبضه پست‌چی
کار پست‌چی به نظم بود و دقیق
افرین گفت بر خط و گفتم:
بود سرمایه پزشک ادب

همکار ارجمندان آقای دکتر
محمد رضا خراباتی حق همولايتی
بودن با شیخ اجل و خواجه بزرگوار
را بجا آورده و با شعری شیوا و
شیرین، گلایه بجای خود را از تأثیر
در چاپ مطبشنان اعلام نموده‌اند.
شعر ایشان را که با خطی خوش نیز
نگاشته شده ملاحظه خواهید
فرمود. فقط ضروری می‌دانیم این
نکته را خاطرنشان سازیم که بدليل
فاصله یکماهه میان انتشار نشریه و
رسیدن مقادیر قابل توجهی نامه و
مطلوب و محدودیت صفحات رازی،
ناگریز حداقل زمان چاپ یک
مطلوب تأیید شده دست کم بیش از
چهار ماه خواهد بود. از این بابت،

هم شرمنده دوستان عزیزی مثل
آقای دکتر خراباتی هستیم و هم
متاسف. در این شماره شعر «در
بیان سرنوشت نامه‌ای از شیراز به
ماهنامه رازی» از آقای دکتر
خراباتی چاپ می‌شود، ایشان
پیشنهاداتی هم برای استفاده از
واژه‌های پارسی دری داده‌اند که آن
مطلوب نیز در شماره‌های آتی به
چاپ خواهد رسید. از لطف و
محبت این عزیز شیرازی خواننده
رازی سپاسگزاریم:

با همه عزت و سرافرازی
از خماری شدیم خیمازی
گنگ شد با همه خوش آوازی

کوشش ما نداشت ارزش چاپ
آفت انتظار بد دردیست
طبع‌گوییا بدون پاسخ ماند

بهاریهایست از همکارمان
ای دوستان و یاران
آقای دکتر مسعود اسرار دل
در هر کجای ایران
که با مختصه تأثیر !! (۶-۷ ماه)
نوروز، شاد و پیروز،
هر روز تان، هماره،
خوش باد همچو نوروز

بهاریهایست از همکارمان
ای دوستان و یاران
آقای دکتر مسعود اسرار دل
در هر کجای ایران
که با مختصه تأثیر !! (۶-۷ ماه)
بیخشایند (تعدیلاتی هم در عبارات
ایشان صورت گرفت):
ای کتابان «رازی»
کردم گله چو قاضی
دیدم که ما طبیبان
از نشر ماهنامه،

هستیم شاد و «راضی»

آقای احمد طایفی نصرآبادی
دانشجوی داروسازی دانشگاه
علوم پزشکی کرمان
اشعار جانگذاری در مورد
سرور شهیدان مولا حسین بن علی
(ع) سروده‌اند:

تیره شو عالم که شد در قتلگه تنها حسین
آی ای آزاد مردان کیست با مولا حسین
یک تنه سالار مردان اینچنین خیل عدو
بین چو کوه استواری هست بی پروا حسین

پرچم آزادگی را برگزارد بر فلک
این چنین رسمی که با خون می‌کند بر پا حسین
شور عشق حق در او آتش زده پروانه بین
یکسره آتش پاکرده در این دنیا حسین

معنی عشق است نامش معنی دیگر مجو
درس داده عاشقان را عشق آن شیدا حسین
می‌کند دل مرده را زنده چو اعجاز مسیح
یاد آن گلگون رخ رعنای بی همتا حسین

هر چه از بارگنه سنگین دلی دارم ولی
بسته ام امید تا بخشد همه یکجا حسین